

בית משפט לתביעות קטנות בבית שאן

10 נובמבר 2020

ת"ק 20-04-32701 כהן נ' אויל דה
לאמור בע"מ

הצדדים יוצאים מחוץ לאולם.

פסק דין

1. בפני תביעה לפי סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "החוק"), בגין משלוח 15 הודעות במהלך שנת 2020.

2. לאחר עיון בכתבי הטענות ולאחר ששמעתי את העדויות, אני מקבלת את התביעה בחלקה, ואנמק;

3. בהתאם לסעיף 15 (ב) לתקנות שיפוט בתביעות קטנות (סדרי דין), תשל"ז – 1976, פסק הדין יהיה מנומק בצורה תמציתית.

4. בסעיף 30א לחוק הוגדר מהו "דבר פרסומת", ולמקרא ההודעות נראה כי המדובר בפרסומת, שכן המדובר במסר המופץ באופן מסחרי, שמטרתו לעודד רכישת מוצר.

5. בסעיף 30א (ב) לחוק נקבע: "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת...".

6. בענייננו, עלה בידי התובע להוכיח כי הנתבעת היא ששלחה לו את דבר הפרסומת וכי הוא לא נתן את הסכמתו לקבל את דברי הפרסומת. הנתבעת לא הציגה כל אסמכתא בכתב אודות אישור התובע לקבל דבר פרסומת ממנה, אלא כל שטענה כי היא משווקת את מוצריה על ידי סוכנים ומפיצים מורשים חיצוניים אשר אינם קשורים באופן ישיר לחברה ו/או אינם נמנים כחלק ממערך העובדים שלה. כל זכיין הינו עסק עצמאי בפני עצמו אשר רשאי למכור את מוצרי הנתבעת בנתיב אשר נקבע לו מראש. כחלק מאותם זכיינים, לנתבעת אתר אינטרנט, שגם הוא מנוהל על ידי זכיין חיצוני, ושדרכו ניתן לרכוש את מוצריה. בתאריך 17.2.20 פנה התובע לרכישת מוצריה באמצעות אתר האינטרנט של החברה, אשר מנוהל באופן מלא וישיר על ידי צד ג'. נציג הזכייין שוחח עמו ואף ביצע הזמנה, והתובע אישר קבלת הודעה על מבצעים באמצעות הטלפון או המייל. היא לא שלחה לו מעולם הודעות לנייד.

אני מקבלת את טענות הנתבעת, ואנמק;

ראשית – הנתבעת לא הציגה כל אסמכתא או הקלטה כי התובע אישר קבלת פרסומת, דהיינו קבלת הודעה על מבצעים באמצעות הטלפון או המייל.

בית משפט לתביעות קטנות בבית שאן

10 נובמבר 2020

ת"ק 20-04-32701 כהן נ' אויל דה
לאמור בע"מ

1 שנית – מסמך ההתקשרות בין הנתבעת לבין הזכייין אומנם הוצג בפני בית המשפט, לרבות התצהיר,
2 אלא שמצופה מהנתבעת כמי שנתבעת בגין פרסומות שנשלחו מאתר השייד לה, שתגיש כנגד הזכייין
3 הודעת צד ג' או תבקש לצרפו כנתבע בטרם הדיון, אך נראה שגם זאת לא עשתה. אומנם הנתבעת
4 העידה את הגב' ליטל שטענה כי היא בעלת האתר וכי היא שלחה לו את המסרונים, ברם באותה
5 מידה העידה נציגת הנתבעת כי היא בעלת הדומיין באתר, כאשר בענין זה אומר כי איני מצפה
6 שהתובע יתור אחר מערך הזיכיונות שמתנהלים בין הנתבעת לבין מי מזכייניה. מה גם שבענין זה
7 אוסיף ואומר שאף הקבלה שהוצגה בפניי (נ/1) הוצאה על שם הנתבעת. נכון שבסוף נרשם ליטל חיה
8 אך לא ברור מקבלה זו כי הגב' ליטל בעלת אתר האינטרנט.

9
10 בסיכומו של דבר, משלא הוצגה בפניי כל אסמכתה בכתב אודות אישור התובע לקבל דברי פרסומת
11 מהנתבעת, הרי שהנתבעת פעלה בניגוד להוראות החוק והתובע זכאי כי יפסקו לזכותו פיצויים ללא
12 הוכחת נזק לפי סעיף 30א(י) לחוק.

13
14 7. בנוגע לשיעור הפיצוי נפסק ברע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה
15 ורחיפה במצנחים) (4.8.14) :

16 "להשקפתי, בבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א(י) לחוק, שומה על בית
17 המשפט לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק שמטרתם להשיג את
18 תכליותיו האמורות (אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות), מצד אחד;
19 ולוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתן, מצד שני. הפיצוי נועד להכווין
20 את התנהגות הנתבע באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו. לשם
21 כך נדרש בית המשפט לשקול שני סוגים של שיקולים: הסוג הראשון מתמקד בנסיבות
22 ביצוע ההפרה וכולל, בין היתר, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני); את התנהגות
23 הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו); את מספר דברי
24 הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד) וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר
25 במשלוח בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית). חשוב להדגיש כי כמות
26 ההודעות שנשלחה לתובע גודרת את תקרת הסכום שבית המשפט רשאי לפסוק (בית
27 המשפט אינו רשאי לפסוק פיצוי העולה על 1,000 ש"ח בגין כל הפרה ללא הוכחת
28 נזק), אך מעבר לכך היא אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שנמנו לעיל. כך
29 למשל אפשר שייפסק פיצוי בסכום זהה לאדם שנשלחו לו 100 הודעות ולאדם
30 שנשלחו לו 1,000 הודעות, ובלבד שהפיצוי השיג את תכליות החוק: אכיפה והרתעה
31 אפקטיבית ומידתית. נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את
32 התובע במלוא הסכום (1,000 ש"ח) כדי שתושג התכלית ההרתעתית. ככל שמספר

בית משפט לתביעות קטנות בבית שאן

10 נובמבר 2020

ת"ק 20-04-32701 כהן נ' אויל דה
לאמור בע"מ

- 1 ההפרות עולה כך גדלה התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק, אולם עליו להיעצר
2 בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך. סוג שני של
3 שיקולים עניינו בשאיפה לעודד הגשת תביעות יעילות שמטרתן להגשים את תכליות
4 החוק. לשם כך יש לשקול את עלויות ניהול ההליך ביחס לתועלת שתופק ממנו..."
5
- 6 8. בשים לב לשיקולי אכיפה והרתעה, כאשר מצד אחד עסקינן בפרסום מסחרי שאינו פוגעני,
7 ומהצד השני הרווח הצפוי לנתבעת מן הפרסום, מספר דברי הפרסומת, כאשר לא שוכנעתי כי
8 התובע פנה לנתבעת וביקש להסיר את הפרסומות ובעניין זה יאים בעיני הדברים שנפסקו
9 בת"ק (ירושלים) 19-08-48866 יוסף כהן נ' בזק בינלאומי ואח' (23.6.20):
10 "אף שמוטב זה סבור שאין להתחשב בעובדה שהנתבעת כללה בהודעותיה אפשרות הסרה
11 כשיקול בסכום הפיצוי כפי עמדת כב' השופט פוגלמן ברע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון
12 הנגבי מוטב זה סבור שקבלת 14 הודעות בפרק זמן של למעלה מחצי שנה מבלי להוכיח
13 שהתובע הודיע לנתבעת על כך שההודעות מהוות מטרד מעוררת קושי. נראה למוטב זה גישת
14 ביהמ"ש בת"ק (רחובות) 17-10-38624 מאיה קורלנדר נ' עיריית יבנה (19.6.18):
15 "אף שאין חובה להקטין נזק על ידי התובעת, הרי שקבלת 23 הודעות על פני תקופה של 10
16 חודשים מבלי להודיע לנתבעת על כך שההודעות מהוות מטרד, לא יכול לדור בכפיפה אחת
17 עם הטענה שהיה באלה כדי להטריד את התובעת. לא ניתן לומר, כי אין לחיצה על כפתור
18 "הסר" וקבלת הודעות לאורך תקופה הקרובה לשנה היא התנהלות סבירה ובתום לב. יש
19 לקחת דבר זה בחשבון בשיקולים השונים לגובה הפיצוי שיש לפסוק לתובעת, שכן הדבר
20 הגדיל את שיעור ההודעות בגינן היא תובעת פיצוי כעת".
21
- 22 בענייננו, תמוה בעיני מדוע התובע לא פעל לבקש לפעול להסיר את ההודעות מחודש פברואר ועד
23 חודש אפריל 2020.
24
- 25 9. בסיכומו של דבר ובשקלול כל האמור לעיל הנני סבורה כי פיצוי בסך של 3,000 ₪ הינו ראוי והולם
26 במקרה דנא. אי לכך הנני פוסקת, כי הנתבעת תשלם לתובע, סך של 3,000 ₪ בתוך 30 יום, שאם לא
27 כן, סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד למועד התשלום בפועל.
28
29
30
31
32

בית משפט לתביעות קטנות בבית שאן

10 נובמבר 2020

ת"ק 20-04-32701 כהן נ' אויל דה
לאמור בע"מ

1
2
3
4
5

זכות להגיש בקשה לרשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום.

ניתן והודע היום כ"ג חשוון תשפ"א, 10/11/2020 במעמד הנוכחים.

מיכל זינגור, רשמת בכירה

6
7
8

הוקלד על ידי אורית מור